

„Adj egyet ajándékba” – Egy internetes Facebook bejegyzéssel kezdődött az egész folyamat, mely most már országossá nőtte ki magát. Mindenki adományozni szeretne névtelenül, pusztán jószándékból. – A lavinát elindító bejegyzés:

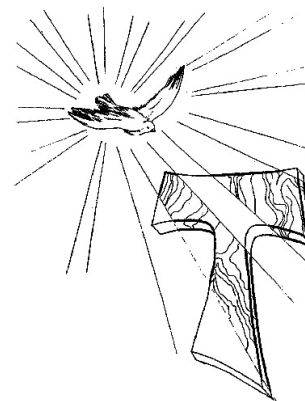
Külföldön a barátommal betértünk egy kis kávéházba. Miközben leadtuk a rendelést két vendég lépett be és ment egyenesen a pénztárhoz. „Öt kávé kérünk. Kettőt magunknak és hármat felfüggesztve.” Kifizették a rendelést, fogták a két kávé és elmentek. „Mi az a „felfüggesztett?” – kérdeztem a barátomtól. „Várj egy kicsit és meglátod” – válaszolta. Ismét bejött néhány ember. Két lány kért egy-egy kávé, fizetett majd távozott. Ekkor három ügyvéd lépett be. Kértek hét kávé. Hármat saját részre és négyet felfüggesztve. – Amíg azon töprengtem, mégis mire szolgálnak ezek a „felfüggesztett” kávék, élveztem a kellemes napos időjárást, és gyönyörködtem a kilátásban, ami a hangulatos tere nyílt. Hirtelen, egy kopott ruhákba öltözött, koldusnak látszó férfi lépett a kávéházba, és kedvesen a pincérhez fordult. „Van egy felfüggesztett kávé a számomra?” Ekkor megértettem.

A vendégek előre kifizetnek egy vagy több kávé a saját fogyasztásukon kívül, amelyet megkaphatnak azok, akik nem engedhetik meg maguknak, hogy saját zsebükből vásároljanak maguknak egy meleg italt. – Ez a kezdeményezés Olaszországból indult útjára és terjedt el a Világ számos országában. Néhány helyen nem csak kávé, hanem szendvicset, pizzát vagy akár egy komplett étkezést is előre lehet fizetni.

Az **„Adj egyet ajándékba”** egy újfajta adományozási forma, amelyben a saját fogyasztás mellett a rászorulóknak számára vásárolhatsz pluszban valamit.

A példa külföldi, egy nápolyi kávézóból származik, és nemrég terjedt el szerte a világon. A lényege, hogy a vásárlók a saját fogyasztásuk mellett egy vagy több „felfüggesztett ...” – Magyarországon sokféle ételt, italt és szolgáltatást is a speciális címkével ellátott helyen –, kérhetnek és fizethetnek ki. Az ajándékot a partner egy külön „listára” blokkja, a nyugta egy gyűjtőbe kerül. Amikor egy rászoruló ember érkezik, csak annyit kell kérdeznie: **van-e neki ott hagyva valami ajándékba**, s ha ezen a bizonyos listán van már kifizetett leves, péksütemény, vagy fodrászati szolgáltatás, akkor abból kaphat egyet.

Testvéri Szeretet

Ima ferences szerzetesi hivatásokért

Fölséges és dicsőséges Isten, egy napon,
mérhetetlen atyai jóságodban lehajoltál
és beragyogtad egy ifjú szíve sötétségét.

Megajándékoztad igaz hittel,
biztos reménnyel és tökéletes szeretettel.

Ő Assisi Szent Ferenc, aki a lehető
legszerosabban követte Jézus Krisztust,
elvív Szent Evangéliumát minden emberhez.

Mennyei Atyánk, ajándékozz érzéket,
értelmet és hűséget azon fiataloknak,
akiket meghívtál, hogy Szent Ferenc mai
testvéreiként nyomába szegődhessenek Szent Fiadnak.

Kérjük, adj ma is szíved szerinti
ferences hivatásokat. Ámen.

Dicsőség az Atyának ...

A TSz-5 lapzártá augusztus 25-én lesz, addig kérem beküldeni a cikkeket.
Köszönöm!

KÉPZÉS: Népek lelkiismerete

Napjainkban szervezett támadások folynak a vallás, az Isten és a keresztények ellen. Vannak egész országok, melyek az istentagadó hatalmasságok uralma alá kerülnek. Minden mesterkedésük hiábavaló.

A vallásnak, Krisztusnak, Istennek és a keresztényeknek ellenségei nem számolnak azzal, hogy a vallásunk a kereszténységünk már kétezer éves. Talán időre-órára kiirthatják az Isten nevét az emberi ajakról, templomokat rombolhatnak le, de egyet nem az igaz hívő ember lelkiismeretét, a népek lelkiismeretét nem ölhetik meg. A lélek követeli a magáét. A lélek megnyugvás után vágyik és azt sehol meg nem találja, csakis Istenben. Szent Ágoston mondja: *Nyugtalan a mi szívünk, míg meg nem nyugszik Benned, Uram!*

Szerte a világon százszámra keletkeznek mindenféle szekták, új vallásokat alkotnak. Sőt már vallási örökösekről is hallunk. Ezért nem talál az ember nyugalmat, ha Istentől elszakad. Az ősi pogány időkben is érezték az emberek, hogy valamiképp tartoznak az Istennek. Az emberi gyarlóságokért, hibákért vezekelni is akartak. Az élet bajaiban az Isten segítségét kérték. Erre szánták áldozataikat. Megtaláljuk az áldozatok emlékét, a zsidó, a babilóniai, a perzsa, egyiptomi, görög, római, kelta, magyar ... népeknél egyaránt.

A modern embernek is lelki nyugalomra, Istenével való megbékélésre van szüksége. Az igaz keresztény hitünk a legnemesebb, a legtisztább áldozatot, Krisztust adja nekünk engesztelő áldozatul, aki nem csak a keresztfán, de naponta a szentmisében feláldozza magát.

Nem érthető, ha a keresztény, sőt katolikus ember nem becsüli a legszentebb áldozatot. Krisztus az Ő békességét adja, saját szívét adja, a saját testét adja az ember lelkének táplálására és áldására. Aki békét akar, az éljen a szentségekkel és tartsa meg Krisztus parancsait! Földi és örök béke a krisztusi élet jutalma.

Mindenki hallott már róla, hogy milyen sok keresztény adta életét Krisztusért. - Te mit tudnál feláldozni Jézusért? - Beszélgetsetek róla a közösségben!

Pozsony 2015, *Mészáros Mária*, képzési felelős

Hitben élni sokkal biztonságosabb és boldogabb dolog, mint érzéseinkre támaszkodni. A szőlővesszőnek jobb a szőlőtőkén, mint ha attól elszakadva élne. Nagyszerű és szent dolog az Úr Jézushoz ragaszkodva élni.

Charles Haddon Spurgeon

Ferenc pápa imája a megszentelt élet évére

Ábrahám, Izsák és Jákob Istene,
Urunk, Jézus Krisztus Atyja és a mi Atyánk,
fogadd el imánkat, amellyel hozzád fordulunk.
Nézd kegyesen jóra való törekvésünket,
és segíts szenvedéllyel megélni hivatásunk ajándékát.
Atyánk, ingyenes szereteted tervével arra hívsz,
hogy keressük a te arcodat a Lélekben,
akár helyben lakunk, akár úton vagyunk.
Add, hogy magunkban hordozzuk emlékezedet,
és élet forrásává legyen az számunkra
az egyedüllétben és a testvériségben,
s hogy szereteted visszfénye lehessünk
a ma élő emberek élettörténetében!

Krisztus, az élő Isten Fia,
te tisztán, szegényen és engedelmesen jártál
itt, a földön, a mi útjainkon,
és társunkká szegődtél a csendben és a hallgatásban.
A szeretet forrásaként őrizd meg bennünk
gyermeki hozzátartozásunkat az Atyához.
Segíts, hogy megéljük a találkozás evangéliumát:
hogy humanizáljuk a földet, építsük a testvériséget,
osztozzunk a megfáradtak, a keresést feladók fáradalmaiban
és a várakozók, a keresők, a remény magvait őrzők örömeiben.

Szentlélek, lángoló tűz,
világosítsd meg utunkat az egyházban és a világban.
Önts belénk bátorságot az evangélium hirdetésére,
és segíts, hogy örömünket leljük a mindennapi szolgálatban.
Nyisd meg lelkünket a szépség szemlélésére.
Őrizd meg bennünk a teremtett világ hálás csodálatát,
és add, hogy felismerjük mindazt a csodát,
amelyet te viszel végbe minden élőlényben.

Mária, Isten Igéjének anyja,
virrassz megszentelt életünk felett,

- 4 -
hogy az öröm, melyet Isten szava ébresztett bennünk,
betöltse egész lényünket,
és felhívásod, hogy tegyünk meg mindent,
amit csak kér a Mester (vö. Jn 2,5),
az ő szavának tevékeny értelmezőiként találjon minket
Isten országának hirdetésében. Ámen.

Posztós Erik OFM atya az ipolybalogi káptalanon elmondott
szentbeszéde (2015. IV. 24.)

Valójában mit is takar a ferences lelkiség kifejezés? Sőt, ha még egy kicsit
távolabbra megyünk, akkor megkérdezhetjük, mi is az a lelkiség és hogyan
lehetne definiálni.

Lelkiség (különbféle lelkiségek) = különböző módok a keresztény értékek
életszerű összegzésére.

Tehát sokféle spiritualitás létezik az egy keresztény hiten belül, hiszen több
nézőpont, vagy súlypont szerint lehet megélni a keresztény értékeket.

Hogyha megnézzük az Újszövetséget már ott is látjuk, hogy többféle mód,
többféle példa látható Krisztus hirdetésére és követésére. Azaz többféle lelkiség
jelenik meg. A négy evangélium létezése a legékezebb bizonyíték arra, hogy
lehet, sőt talán kell is, hogy legyen többféle nézőpont. És ebből a többféle
nézőpontból ugyanúgy szemlélhető és megélhető az egyetlen Jézus Krisztusban
vetett hit.

Minden evangélium hiánytalanul hirdeti a teljességet. Hirdeti a keresztény hit
lényegi tartalmát, amely nem más, minthogy az Úr valóban meghalt és feltámadt.
De ezt más és más kiindulópontból, más és mást kiemelve teszi. Azaz több
nézőpont illetve súlypont szerint.

De minden keresztény élet egyedi célja és alapvető jellemzője, hogy Istenhez
tart Krisztusban. A Szentlélek erejéből és az Egyházon belül. A lényeg eszerint
mindenkinél azonos. A tökéletességre való törekvés, amelyhez más és más
eszközöket használunk fel. Pl.: egy klauzúrában élő szerzetesnő imaideje más,
mint egy családayáé. Mindannyian Isten felé tartunk, de erre más és más
közbülső célokra irányítjuk a figyelmünket.

Egyik lelkiség esetében például ilyen közbülső cél lehet a különös figyelem a
lelkek szükségére, akikért Isten elküldte Fiát, megint máshol vágy Isten szolgálá-

- 5 -
tára, megint máshol az Isten ellen elkövetett bűnök engesztelése és így tovább.

Fontos azt is tudatosítani, hogy egy lelkiség mindig egy élő szervezet. Nem
íróasztal mellett születik, nem elméleti megfontolások eredményeként jön létre,
hanem éltető és valós tapasztalatot fejez ki. Ennek a tapasztalatnak meg van a
maga belső rendje, harmóniája. És ez a rend, ez a harmónia teszi számára
lehetővé az életet és a fejlődést.

Melyek azok a szempontok, amelyek köré felépül Szent Ferenc lelkisége?

1. Testvériség, 2. Egyház, 3. Teljességre törekvés, 4. Mária

Testvériség

Ferenc életében mindig jelen van a többiekkel való kapcsolat. Ugyanakkor a
testvéri kapcsolat mindig az Istennel való kapcsolat után következik.

Végrendelet: „*És miután testvéreket adott mellém az Úr, senki sem mutatta meg
nekem, mit kell tennem, hanem azt ő, a Magasságbeli nyilatkoztatta ki nekem,
hogy a szent evangélium szerint kell élnem.*”

A testvérek Isten adományai. Az Úr adta őket Ferencnek, anélkül hogy ő kért
volna. És az adomány révén, mely maga a testvéri kapcsolat, tudja egyre jobban
felfedezni Isten akaratát. A testvérek mindig jelen vannak Ferenc életében Isten
ajándékaként.

Sosem lehet eléggé hangsúlyozni a testvér szerepét Ferenc megtérésénél. Erről
ő maga így számol be: „*Az Úr a következő módon mutatta meg nekem, Ferenc
testvérnek, hogyan kezdjem el a bűnbánattartást. Míg bűnökben éltem, nagyon
keserű volt számomra a leprások látása. És maga az Úr vezérelt közéjük, és én
irgalmasságot cselekedtem velük. És amikor eltávoztam tőlük, az, ami előbb
keserű volt számomra, átváltozott testem és lelkem édességére.*”

A leprás az, aki által megnyilatkozik az Úr. Gyakorlatilag a leprás maga
szentséggé válik: jellé, amely jelenvalóvá teszi Istent. Tehát a testvéri jelenlét a
háttérben Ferenc egész lelki tapasztalatát végigkíséri. Természetesen Isten
ajándékaként.

De Ferenc azt is megtapasztalta, hogy a testvéri kapcsolat terhessé is válhat.
Ferenc életének utolsó éveiben a testvérek egy csoportjával összeütközésbe kerül.
Ez a tökéletes boldogságról szóló dialógusban is megtalálható.

„*Hírvivő jön és azt mondja, Párizsban minden teológiai doktor belépett a
rendbe, írjad, nem ez az igazi öröm. Ugyanígy, minden főpap a hegyeken
túl, érsekek és püspökök, és ugyanígy a francia és az angol király is. Írjad,*

nem ez az igazi öröm. Ugyanígy testvéreim a hitetlenek közé mentek és mindet megtérítették a hitre, vagy hogy annyi kegyelmet kapok Istentől, hogy betegeket gyógyítok és sok csodát teszek: mondom neked, mindez nem igazi öröm.

- De hát mi az igazi öröm?

- Perugiából jövök vissza és késő este érek ide, és tél van, esős, sáros idő, és olyan hideg, hogy habitusom széléről jégcsapok lógnak, és a lábamat verdesik, és ezekből a sebekből vér folyik. És nyakig sárosan, átfázva, jéggel borítva a kapuhoz jövök, és miután hosszasan kopogtam és kiáltoztam, egy testvér jön és megkérdezi: Ki vagy? Válaszolok: Ferenc testvér. És ő azt mondja: Menj innen, nem illik ilyenkor járkálni, nem jöhetsz be. És amikor újra zörgetek azt válaszolja: Menj innét, te együgyű és tanulatlan alak vagy, mostantól fogva ne gyere közénk, annyian vagyunk és olyan fontosak vagyunk, hogy nincs rád szükségünk. De én még mindig ott állok a kapunál és mondom: Isten szerelméért, engedj be éjszakára! És ő így válaszol: Nem engedlek. Menj a menhelyre és kérj ott helyet! Mondom neked, hogyha megtartom türelmemet és nem indulok fel – az az igazi öröm és igaz erény és a lélek üdvössége.”

Szent Ferenc kapcsolata a testvérek egy csoportjával halála előtt nem volt a legoptimálisabb. Úgy érzi, mintha saját testvérei, rendtársai elbocsátották volna, de akkor is állva marad a zárt ajtó előtt. Ferenc akkor is kötődik testvéreihez, ha azok ugyanezt fordítva már nem érzik. Türelemmel kitartani ebben a kapcsolatban, csak a valódi Lélek szerinti testvériség által lehetséges.

Erre a sok áldozatot követelő, néha fájdalmas, de a tökéletes boldogságot magába rejtő testvériségre emlékeztet bennünket Szent Ferenc.

Egyház

Ferenc teljes mértékben el van kötelezve a katolicizmus mellett. Az Egyházhoz való kapcsolatát tisztelet, engedelmisség és alárendeltség jellemzi. Végrendeletében kifejti, hogy határtalan a bizalma az Úr papjai iránt. Ferenc tudja, hogy csak az Egyházban láthatja az Urat. És az alap Ferenc számára amiért az Egyházban marad, az Egyházhoz ragaszkodik, az a Jézus Krisztusba vetett töretlen hit.

A keresztyén közösség az a környezet, amelyben az Úr Lelkének ajándéka növekszik és fejlődik.

Teljességre törekvés

Ferenc számára kiemelkedően fontos a teljességre való törekvés.

Miatyánk kifejtése: *„ragyogjon fel bennünk a te ismereted, hogy felismerjük, milyen a te jótéteményeid szélessége, ígéreteid hosszúsága, fönséged magassága, és ítéleted mélysége.”*

Úgy látszik, Ferenc nem tekinthet egyetlen részletre sem anélkül, hogy az azonnal a teljességre ne emlékeztetné.

Ugyanígy a moralitás világában is a teljességet látja meg. Erények üdvözlése: *„Aki csak egyet is bír közületek, és a többi ellen nem vét, valamennyiőtököt birtokolja. És aki csak egyikőtök ellen vét, egyikőtököt sem mondhatja magáénak és valamennyiőtök ellen vét.”*

Ezt a teljesség iránti igényt végül maga az Isten tölti be, aki valóban „minden” és akire minden utal:

„Mindenható, szentséges, fölséges és hatalmas Isten, minden jó, legfőbb jó, egészen jó, aki egyedül vagy jó, neked áldozunk minden dicséretet, minden dicsőiséget, minden kegyelmet, minden tiszteletet, minden áldást és minden jót. Úgy legyen, úgy legyen. Ámen.”

Mária

Ferenc írásaiban visszatér Szűz Mária csendes jelenléte, Istenanyasága, amint osztozik fia szegénységében. Van két mű, amelyek teljesen Szűz Máriának vannak szentelve:

- Boldogságos Szűz üdvözlése

- Az Úr misztériumának zsolozsmájában az antifóna

A művek központjában Máriának a Szentháromság személyeivel való különleges kapcsolata áll.

„Szentséges Szűz Mária nincsen másod a földön az asszonyok között, te a magasságbeli Királynak, a mennyei Atyának leánya és szolgálója, a mi szentséges Urunknak, Jézus Krisztusnak anyja, a Szentlélek jegyese, imádkozzál éretünk Szent Mihály főangyallal és az egek minden erőivel és összes szentjeivel a te szentséges, szerelmes Fiadnál, a mi Urunknál és Mesterünknel.”

Az első rész rövid elmélkedés Szűz Mária és a Szentlélek kapcsolatáról, a második rész pedig könyörgés.

A Boldogságos Szűz üdvözlése szintén a három isteni személy körében szemléli Máriát. Ennek tudatában fordul hozzá, megemlítve kapcsolatait:

Üdvöz légy, Úrnőnk, szentséges Királynénk, Istennek szent szülője, Mária, ki Szűz lévén templommá lettél, és választottja a szentséges mennyei Atyának, ő szentelt meg téged szentséges szerelmes Fiával és a vigasztaló Szentlélekkel. Minden kegyelem teljessége és minden jószág lakozott és lakozik tebenned.”

Mária tehát annak a mintája, akiben valóban az Úr Lelke lakik. És ezt a mélységet át is éli. A Boldogságos Szűz üdvözlésében hat biblikus megszólításból öt Jézus, a Fiú magunkban hordozására utal:

*„Üdvöz légy te, Isten palotája;
Üdvöz légy te, az ő lakozó sátra;
Üdvöz légy te, az ő lakóháza;
Üdvöz légy te, az ő palástja;
Üdvöz légy te, az ő szolgálója;
Üdvöz légy te, az ő anyja.”*

Láthatóan visszatér Ferenc Krisztus-központúsága, ahogyan az anya (Mária) szemlélésén keresztül visszatér a Fiához. Mária tehát minden keresztény számára példakép.

Természetesen azt is figyelembe kell venni, hogy létezik egyfajta fontossági sorrend a hitigazságok között, és ebből a szempontból Krisztus előbbre való a Szűzanyánál. Ezt Ferenc láthatóan jól megértette. De ez nem azt jelenti, hogy Máriát egy magát kereszténynek valló lelkiség háttérbe szoríthatja. Pláne nem akkor, ha Assisi Szent Ferenc lelki tapasztalatából akar meríteni.

*„Rábízni az Úrra valamit, rábízni az Úrra
ezt a nehéz pillanatot, önmagamat;
rábízni az Úrra híveinket, minket, papokat, püspököket;
rábízni családunkat, barátainkat és azt mondani:
’Vedd gondjaidba őket, hozzád tartoznak’.
Ez az ima, amit nem mindig mondunk el, a ráhagyatkozás imája:
’Uram, én rád bízom ezt, hordozd tovább Te’
- egy szép keresztény ima.
- Ez a bizalom magatartása az Úr hatalmában,
de az Úr gyöngédségében is, aki az Atya”. - Ferenc pápa*

Közösségünk életéből

A Pozsonyi Magyar Ferences Világi Rend tagjai a magyar hívek közösségével együttműködve ez év április 26-án mutattuk be Szent Ferencről szóló színdarabunkat. Úgy gondoltuk, hogy rendalapítónkat, Szent Ferencet közelebb hozzuk az emberekhez egy rövidke misztérium játékban, melynek címe: **„Az assisi zsoldos.”**

Ő az a szent, aki 800 éve született és még ma is tisztelik és beszélnek róla. Ő volt az, aki mindent hátrahagyva – hírnevet, gazdagságot – követte az Úr Jézust. Ő volt az a szentéletű szerzetes, aki a gyönyörű Naphimnuszában dicséri a Teremtő minden művét. Ő az a szent, akinek sugárzóan tiszta lénye és lángoló istenszeretete még századokon át is meg tudja szólítani, meg tudja érinteni az emberek szívét.

A színdarab arra buzdít, hogy próbáljuk meg mi is követni Szent Ferencet a Krisztus iránti szeretetben. Szent Ferencet, aki az egyik misztikus elragadtatásában még az Úr öt szent sebének a stigmáit is megkapta. Továbbá megfigyelhettük a színdarabban, hogy ez az alázatos, tiszta szívű szent ember, mit is üzen a 800 év távlatából a 21. század emberének, vagyis nekünk, akik akaratlanul is tanúi és részesei vagyunk a körülöttünk levő világ erkölcsi és gazdasági romlásának. *Ferenc megtanít minket arra, hogy csak a szeretet Istenével egyesülő ember tud igazán áldás lenni a testvérei és a világ számára.*

Ezt a színdarabot még Istenben boldogult Konrád atyánk segítségével kezdtük el betanulni. A mű szerzője Erdős Renée, nagycsaládból származó magyar író- és költőnő. A színdarab rendezője Lelkes Anna testvérünk, aki sokat fáradozott azon, hogy a bemutató sikeres legyen. Hála Istennek a premier jól sikerült. Sokan kíváncsiak voltak a darabra.

A színdarabot Isten dicsőségére, Szent Ferenc tiszteletére és Konrád atyánk emlékére mutattuk be.

Pozsony, május 1. *Mészáros Mária*

Szent Ferenc atyánk, emlékezz azon gyermekeidre, akik oly veszélyek közepette élnek, amelyeket nem tudnak elhárítani; te jól tudod, milyen tökéletlenül követünk. Erősíts meg, hogy kitartsunk, tégy tisztává, hogy ragyogjunk, tölts el minket örömmel, amelyből meríthetünk; add nekünk az ima lelkületét, a kegyelmet és az alázatot, amiket annyira szerettél; add, hogy megismerjük azt a szeretetet, amellyel szeretted a megfeszített Krisztust, aki az Atyával és a Szentlélekkel él és uralkodik mindörökkön örökké. Ámen.

Fr. Bogdan Adamczyk OFMConv: **AZ IMA (3)**

Az imádság megszabadítja lelkünket az anyagiasságtól. Felemelkedik magasra, mint a tűz, amely a léggömböt fújja. Minél többet imádkozunk, annál inkább akarunk imádkozni. Olyan ez, mint amikor a vízfelszínén úszik egy hal, aztán egyszer csak elmerül, és onnantól kezdve mindig egyre mélyebbre úszik. Az idő nem számít az imában. Az ima nem más, mint egyesülés Istennel. Isten és a lélek olyan, mint az egybeolvadt viaszdarabok. Nem tudjuk elválasztani őket egymástól. Milyen szép ez az egység Isten és a kis teremtménye között! Felfoghatatlan boldogság.

Miután felfedeztük, hogy a Szeretet Isten legfőbb jellemvonása, hogy ne vágyunk arra, hogy úgy táplálkozunk ebből a szeretetből, mint ahogy egy gyermek táplálkozik szülei szeretetéből és gyengédségéből? Életünkhöz, minden emberi élethez szükséges ez a szeretet. Azért ajándékozta nekünk Isten, azért kaptuk, hogy éljünk és növekedhessünk a hitben, a reményben és a testvéri szeretetben. Egy kérdés azonban felmerülhet bennünk. Egy kérdés, amelyet Vianney Szent János gyakran hallott: „*Nem tudok imádkozni, mit tegyek?*” Már a tanítványok is feltették ezt a kérdést Jézusnak, miután látták őt imádkozni: „*Uram! Taníts meg minket imádkozni*” (Lk 11,1). Amikor valaki más imádságának igazságát és mélységét látjuk, gyakran akkor születik meg a vágy a szívünkben, hogy tanuljunk tőle.

Az arsi plébános válasza a következő: „*Nem tesz semmit, nem szükséges, hogy sokat beszéljünk imádság közben. Tudjuk, hogy a Jóisten ott van, megnyitjuk előtte szívünket, gyönyörködünk jelenlétében, ez a legjobb imádság.*” Ebben a két mondatban minden benne van. Az imát elsősorban nem a szavak alkotják, hanem jelenlétet jelent. A Másik jelenlétének biztos tudata, amit először a csendben élünk meg, és csak eztán fejezzük ki esetleg szavakkal.

Nem könnyű úgy imádkozni, hogy nem látjuk, akihez fordulunk. Ez a hit cselekedete, amit maga Jézus kér tőlünk, és aminek megtételére bátorít minket. „*Boldogok, akik nem láttak, és mégis hisznek*” (Jn 20,29), illetve „*Veletek vagytok mindennap a világ végéig*” (Mt 28,20). Ez az Úr titokzatos és diszkrét, de nagyon is valóságos jelenléte.

Isten itt van, jelen van a szívünkben, az életünkben; mi magunk is jelen vagyunk az ő láthatatlan jelenléte számára. Az imádság szeretettelálkozás ember és Isten között, ahol Isten először is a „*Szeretett Személy*”, s nem pedig az erős

Mindenható, ahogyan azt gyakran képzeljük. Márpedig Istenben az egyetlen, ami mindenható, az maga a szeretet.

Nem negédes szeretet, hanem népére féltékeny szeretet, olyan szeretet, amely nem fogadja el, hogy más istenekkel vagy bálványokkal osztozzon. Szeretet, amely tudja melyik a boldogság és melyik a boldogtalanság útja gyermekei számára. Szeretet, amely nem viseli el, ha látja, hogy népe elpusztítja önmagát azzal, hogy a hamis szeretet, a megtévesztő fények irányába halad.

Megismerni az igazi Istent

Az arsi plébános gyönyörködött az imádságban. Számára az ima „*édes barátság, megdöbbentő közelség*”. Az imádság olyannyira az Istennel való találkozás helye, hogy Vianney Szent János mindenkit el akart vezetni, akikkel az Élet ösvényén találkozott. Mert jól tudta, és jól mondta: „*Az ember nem csak egy munkára fogható állat, hanem Isten képmására teremtett lélek is.*” Márpedig, ha senki nem mutatja meg az Isten felé vezető utat, akkor az ember a legkülönbébb utakon keresi majd Istent, saját vesztét kockáztatva ezzel.

Elég csak megnéznünk, hogyan növekszik azok száma, akik az asztrológia, a kártyavetés, a számmisztika vagy ördögi tudomány iránt érdeklődnek, akárcsak azoké, akiket megérint a New Age. Mindezek rámutatnak arra a mély szükségletre, amely az ember szívébe van írva, hogy megismerje életét és jövőjét. Ezt a szükségletet, a lelki életnek ezt a keresését gyakran eltérítik a csábító ajánlatok, amelyeket a vallási és ezoterikus „*piacon*” találunk, de amelyek a valóságban hamis fényeket árasztanak az ember életére és igazi boldogságára.

A keresettségben kapott hivatásunk ide is szól: éljük meg az Úrral való találkozást, hogy képesek legyünk megmutatni az utat a körülöttünk élők számára, legyenek azok keresztények vagy sem. Ha hisszük, hogy az „*örök élet pedig az, hogy megismerjük Istent, és akit küldött, Jézus Krisztust*” (Jn 17,3), akkor miért nem kezdjük már most, hogy találkozzunk az élet Istennel, és miért nem mutatjuk meg mindenkinek, mint másokkal megosztott ajándékot, ezt az Isten felé vezető utat, amely maga az imádság?

A bizalom

Gyakran félünk. Az az érzésünk, hogy igen rosszul ismerjük az Urat, igen rosszul ismerjük a Bibliát, és nem tudunk beszélni róla. Alapvető dolog, hogy képezzük magunkat, hogy jobban megértsük szentháromságos hitünket, hogy „*mindig készek legyünk arra, hogy válaszolni tudjunk, mindenkinek, aki a bennünk lévő reménység okát kérdezi tőlünk*” (1Pét 3,15). Ugyanilyen alapvető azonban hinni abban, hogy a keresztény imádság is a képzés helye, amelyet maga

az Úr biztosít „Az ima által egyesülünk Istennel” - mondta az arsi plébános, bensőleg tapasztaljuk meg Istennek az emberiség iránti szeretetéhez való hűségét. Isten nem egy elvont gondolat, hanem Valaki!

Ne gondoljuk, hogy az ima egy kiválasztott társaság, például a szerzetesek vagy szerzetesnők számára van fenntartva. Vianney Szent Jánossal együtt, kérdezzük meg Jean-Louis Chaffangeon-t, az arsi patkolókovácsot, mit csinál, amikor a templomba megy. „*Én nézem a Jóistent, a Jóisten pedig néz engem*”, válaszolta a helyi dialektusban. Ezt a francia kifejezést a földművesek akkor használják, amikor megnézik megművelt földjüket, egyetlen tekintettel felbecsülik és felméri súlyát, megsaccolva annak értékét. Jean-Louis Chaffangeon ezzel a mondattal fejezte ki, mit jelent számára az ima: Istenre vetett benső tekintet, mely lehetővé teszi számunkra, hogy szemléljük irántunk való Szeretetének és Irgalmának „*súlyát*”. Velünk szemben pedig az Úr néz minket Szeretettel. Olyan-nak ismer minket, mint amilyenek valójában vagyunk.

Az imában Isten nem mint bíró közelít felénk, hanem sokkal inkább magával ragad minket, egészen maga mellé. Ahogy a zsoltár is mondja: „*Uram, megnyugtattam és elcsöndesítettem lelkemet. Mint a gyermek anyja ölén, mint a kisgyermek, olyan most a lelkem*” (Zsolt 131,2). A Bibliának egészen emberi szavai ezek, amelyek lehetővé teszik számunkra, hogy jobban megértsük, vajon ki Isten. Mindig újra és újra felfedezzük az Urat, és újra és újra rácsodálkozunk arra, ki ő. Amíg azonban nem vagyunk vele egészen az örökkévalóságban, addig csak az emberi szavak segítenek nekünk abban, hogy a lehető legjobban fejezzük ki azt, ki is ő, akibe hitünket vetjük. Az arsi plébános azonban nem mondott le arról, hogy Istent képi nyelvezettel „*magyarázza el*”, ahogy azt már tapasztalhattuk!

Támogató erő az Úr közelségét felfedezni. Ez különösen is igaz akkor, amikor megpróbáltatásokon megyünk keresztül életünk során. Vianney Szent János azt mondta, hogy „*Isten éppúgy nem veszít minket szem elől, mint ahogy az édesanya nem téveszti szem elől gyermekét, aki épp csak megmozdítja lábát*”. Márpedig, milyen gyakran mondjuk vagy halljuk másoktól: „*Mit tettem a Jóistennek, hogy ilyen csapás ér engem?*” Árulkodó szavak arról, hogy milyennek látjuk az Urat; mint egy bosszúálló ítélőbírót, vagy valaki olyannak, aki örömét leli abban, ha minket szenvedni lát vagy szenvedést okozhat nekünk.

Nem az a fontos, hogy megpróbáltatásaink okát meghatározzuk, hanem az a fontos, hogy megpróbáltatásainkat hogyan éljük meg. Itt emlékeztet minket az arsi plébános, az egyház tanítása nyomán, hogy a megpróbáltatásban hitünk megtisztul az Úrban való még teljesebb és bizalommal teli ráhagyatkozás által. A betegség, a szegénység, a megvetés, a lelki fájdalmak megpróbáltatását átélve, ne

Isten ellen lázadjunk magunkban, hanem az ima által támaszkodjunk a keresztre feszített Krisztusra, aki szenvedését a bizalom utolsó megnyilvánulásaként élte meg, annak ellenére, hogy úgy érezte, Atyja elhagyta őt.

„*A keresztt egyesít Urunkkal* - mondta az arsi plébános -, *megtisztít minket, elszakít minket ettől a világtól, elgördít akadályt a szívünkől, úgy segít átkelni az életen, mint ahogy a híd segít átkelni a vízen.*”

Kérjetelek és kaptok

Kérhetünk is az imában. Vianney Szent János mindig hitt a kérő imában és annak hatékonyságában. Mert minden ima meghallgatásra talál, ha azt Isten, mások vagy önmagunk szeretete készíti, és ha hagyjuk, hogy Isten, mint jóságos bíró válaszoljon! Túl gyakran vagyunk hajlamosak arra, hogy megmondjuk Istennek, mit kell tennie, hogyan kell fogadnia szavainkat, hogy meghallgassa imánkat, ahelyett, hogy egyszerűen csak hagyánk cselekedni, miután elétártuk kérésünket. Ezért fordul elő, hogy valami nem úgy történik, ahogyan azt reméltük, ilyenkor pedig haragszunk az Úrra, mert azt hisszük, nem hallgatott meg minket.

Az arsi plébános megerősíti, hogy ha alázattal és bizalommal imádkozunk, Isten válaszol. Ne felejtsük azonban, hogy az Úr „*kifinomult*” válaszai a jelek kategóriájába tartoznak, amellyel megeresíti jelenlétét köztünk. Mert Isten nem varázsló, és nem is „*automata*”! Válasza gyakran lelki természetű: a szív gyógyulása, adott vagy kapott bocsánat, annak a vágynak növekedése, hogy imádkozzunk, vagy olvassuk a Szentírást...

Istennel nem adok-kapok viszonyban élünk, hanem a szív bizalmában, szeretetkapcsolatban állunk. „*Az ember nem csak kenyérrel él - mondta Vianney Szent János -, hanem az imából, a hitből, az imáadásból és a Szeretetből.*”

Kedves Testvéreim! Engedjétek meg, hogy egy érdekes könyvet a figyelmetekbe ajánljak. Megragadó a nyelvezete, sok érdekes tudnivalót tartalmaz a múltból, megjelenik benne a jövőbelátó angyal és a vádoló gonosz szellem, ugyanakkor az uraság és cselédeinek apró-cseprő dolgairól is olvashatunk. Mélyen elgondolkodtató a könyv és egyben szórakoztató is, ha Kazy Lázár úr bölcsnek vélt tanácsait nézzük vagy cselédjeinek ügyes-bajos dolgaikat.

A könyvet Aranka nővérünk írta és adatta is ki, nála szerezhető be, könyvesboltban nem kapható.

- Júlia

Amikor a könyvem alapjául szolgáló Kazy Lázár száz éves, kézzel írott naplójáról először hallottam, akkor még nem gondoltam arra, hogy a naplóban leírtakat érdemes lenne az olvasó elé tárni. Később, amikor a kezembe vettem és belelapoztam, elgondolkoztam a felett, hogy jó lenne könyv formájában megjelentetni, mivel sok olyasmit tartalmaz, ami a mai kor emberének a tájékoztatására szolgál. Többek között megmutatja az akkori társadalmi, politikai viszonyok egy kis szeletét, amely Bars és Hont vármegyében játszódtott le, szorosan érintve a Kazy családot. *(Bars és Hont vármegye ma már nem létezik.)* Az olvasó elé tárja a múlt századi magyar középnemesség mindennapjait, a vadászatokat, a kirándulásokat, a családi eseményeket. A naplóíró legfőképpen fiának, Péternek írja figyelmeztetéseit, miként is kell élnie, viselkednie egy nemes ifjúnak a múlt századi erkölcsi normák és etikett szerint, a rég volt történelmi Magyarországon.

A napló történetéről el kell mondanom, hogy Léván találták meg egy régi ház padlásán, amikor a tetőt bontották, onnan került Ipolybalogra. Egy alkalommal, amikor a régi krónikákban kutattam, megláttam a két részből álló régi naplót. Belelapoztam, és természetesen az ipolybalogi vonatkozásokat kerestem. Érdekes volt felfedezni az akkor élt emberek mentalitását, viselkedését mind a nemes úrnak, mind az alárendelt szolgálóinak.

Mivel két naplóról volt szó – az egyiket Kazy Lázár nemes úr fia születése alkalmából kezdte írni, bölcsnek hitt apai tanácsokkal ellátva őt benne; a másikban pedig csak az 1907-es év történéseit írta le, amikor a Kazy család Ipolybalogon lakott – ezért bele kellett helyeznem a napló eseményeit egy egységes egész történetbe.

A múlt és a jövő mezsgyéjén helyezkedik el a jelen, ebből adódott a szellem és a lélek túlvilági létének megjelenítése, és ebbe helyeztem bele a napló földi történeteit. A napló szövege megmaradt, amit már Kazy Lázár a túlvilági lét dimenziójában mond el a Jövőbelátó Angyalnak, hogy megértesse vele mit miért tett úgy, ahogy tett földi életében, és megbánhassa rossz döntéseit. Az olvasó, ha veszi a fáradságot, és elolvassa a könyvet, megismerkedhet a múlt századi Bars és Hont vármegye politikai és társadalmi eseményeivel, a Kazy család eredetével, valamint a Jövőbelátó Angyal bölcs tanácsai által eligazodhat a mai kor útvesztőjében.

Lőrincz Sarolta Aranka, Madáchova 33, 991 11 Balog nad Ipľom.
Telefon: 47 488525, mobil: 949848876, e-mail: lorinczas@gmail.com
A könyv ára 8 Euro + postaköltség

Dicsértessek az Úr Jézus Krisztus!

Megint eltelt egy év, és újra itt a május: „Szűz Mária hónapja“. A szerető édesanyához mi is a Pozsonyi Ferences Világi Rend tagjai és a templomi közösség tagjai örömmel mentünk imádkozni Máriatalba, 2015. május 1-én kihasználva, hogy állami ünnepnap van – munkaszünet.

A reggeli ünnepélyes szentmise után és a mutatkozó jó időjárásra sokan el is indultak Vaskutacskán keresztül egészen Máriatalig gyalog, lelkiatyánkkal Molnár Tamással. Voltak, akik később autóval, vagy városi autóbusszal érkeztek Máriatalba. Bár Szent József, a munkás ünnepe volt, én úgy gondolom, hogy mindenkinek a szíve Szűz Máriához a mennyei Édesanyákhoz húzott imádkozni, hogy imáink által adjuk át a mindennapi gondjainkat és köszönjük meg örömeinket. Azért közösen elimádkoztuk a dicsőséges rózsafüzért, ami Isten előtt az egyik legkedvesebb imádság, mert a titkokon keresztül Jézus életét szemléljük. A rózsafüzér imádkozása a Szűzanya kérése is, mert aki Hozzá fohászkodik azt mindig meghallgatja, mert:

„Mária mindig segít, minden balsorsban“...

Közös imádkozás és pihenés után mindenki lelkileg feltöltődve és Tamás atya áldásával indult haza.

Kulcsár Éva, Pozsony

Ha vak emberekkel találkozunk, látjuk őket a városban milyen bajos számukra a közlekedés, milyen problémás az életük. Szánalommal vagyunk irántuk. Mi látók fel sem tudjuk fogni, hogy milyen nagy szerencsétlenség számukra a vakság.

Ám vannak lelki vakok is és azok még szerencsétlenebbek, azért, mert ők már az elkárhozás ösvényének legszélén állnak. Ők ezt nem is látják. A lelki vakságnak okai szerint különféle csoportokba sorolom őket. Adjunk hálát az Istennek, ha egyik csoporthoz sem tartozunk.

A lelki vakok közé tartoznak mindenk előtt a *hitetlenek*. Akinek nincsen hite, az nem látja, nem veszi észre, hogy minden ott van a teremő Istennek a keze nyoma. Az nem veszi észre, hogy a fűszálban, a virágzó fában, az ember és az állat szervezetében, a végtelen világűr rendszerében, az évszakok változásában, a vihar zúgásában, a tenger morajlásában, esőben, harmatban, napsütésben a teremő Isten hatalmas bölcsessége dolgozik és minden, ami jó és szép, az Isten jósága és szépsége tükröződik. A hitetlen nem látja Jézus Krisztusban az Isten Fiát. Az evangéliumban nem látja az Isten kinyilatkoztatott gondolatait, az egyházon nem veszi észre, hogy isteni mű. A pápában nem látja Krisztus földi helytartóját. Az emberben nem veszi észre a lelket és a lelken az Istenhez való hasonlóságnak vonásait. A síron túl nem látja az örökkévalóság partjait. A boldogságos Szűzben nem látja az istenanyai méltóságot. A szentekben nem látja a hősies erényeket. A természetfeletti világ szépségeiből nem lát semmit. Aki a hitelensége miatt vak, annak valóban szomorú és üres élete van.

Lelki vakoknak mondhatók a *nagy bűnösök* is. Miért? Mert ők nem látják a bűnben a rosszat. Azt, amit az Isten utál benne. Emberi gyarlósággal mentegőznek és nem akarják látni a maguk gonoszságát. Aki könnyen vétkezik és hosszú időn át tud súlyos bűnökben élni, az nem látja a vétkezésben rejlő vakmerőséget, könnyelműséget, hálátlanságot és durvaságot a mindenható és irgalmas Istennel szemben. Nem látja a halálos sebet a lelkén, nem veszi észre rajta az eltorzultságot, mely miatt az üdvözülésre alkalmatlan. Minden vak, aki a testi szemeire vak, szeretne látni. A lelki vakok nem akarnak ráeszmélni, hogy mi a bűn, nem akarnak látni. Nekik jó ez a sötétség. Micsoda szörnyű vakság ez! Az ilyenekről mondotta az Úr Jézus, hogy szeretik a sötétséget, mert az ő cselekedeteik gonoszak. /János 3, 19/

A lelki vakok közé tartoznak a *könnyelműek* is. Ők nem látják a célt, az örök célt, ahová el kellene jutni és nem látják az utat, mely oda vezet, melyet megjelölt az Úr Jézus. A könnyelműek számára az élet célja, az élet értelme a következő:

élvezni az életet, szórakozás és minden, ami ebbe belefér. Ez az álmuk, ez a vágyuk a beszédük, ez az ő világuk. Ez a széles út, amely a veszedelembé visz.

A lelki vakok tömegében nem csekély számban vannak a *szenvedélyek rabjai*. Ezek közé tartoznak azok, akiket megvakított a test, a harag, az irigység, a gőg és a kapzsiság szenvedélye. Nem látják a kárörvendő ördögöt, aki a karmaiban tartja őket és a poklot, mely várja őket. A harag is elveszi az ember józan eszt és minden gonoszságra képes. Akadékoskodik, árulkodik, rágalmaz stb. Rettentően durva és alávaló módon tud másoknak bajt és szomorúságot okozni. A kapzsiság is lelkileg megvakítja az embert.

Hosszú lajstromba lehetne foglalni a lelki vakokat. Például ide soroljuk, azokat, akik nem szeretik észrevenni és nem akarják elismerni hibáikat, fogyatékosságaikat és rossz tulajdonságaikat. Azokat az úgynevezett katolikusokat, akik nem látják át, hogy milyen helytelenül cselekszenek, milyen bajokat és veszélyt hoznak az egyházra, ha választásoknál nem tartják szem előtt az egyház érdekeit, vagy ha könnyelműen és meggondolatlanul vallástalan, vagy vallásellenes, egyházellenes szervezeteket támogatnak. Lelki vakok azok a szülők is, akik dédelgetve, kényeztetve nevelik gyermekeiket, nem tanítják őket rendre, engedelmességre és nem vezetik be a vallásos életbe. Lehetne még folytatni ezt a lajstromot.

Ha az nagy isteni kegyelem, hogy a testi szemünk jó, akkor ennél még nagyobb isteni kegyelem, ha nem vagyunk lelkileg vakok. Csak ezzel a lelki tisztánlátással tudunk helyes irányba haladni az örök célunk felé, csak így tudunk Isten kedve szerint élni, csak így lehet üdvözülni. „Uram, hogy lássak!” /Lk.18,41/. Uram add meg nekünk is ezt a kegyelmet és segíts, hogy látók maradjunk.

Kedves testvérek! Ezeket olvasván a saját lelkünkbe nézzünk, nincs e ott valami, ami elronthatja látásunkat. Ne másra gondoljunk, más hibáira/vélt hibáira/, hanem a saját lelki szemeinket vizsgáljuk meg. Segítsen ebben mindenkit a Szentlélek!

Pozsony, 2015. *Mészáros Mária, képzési felelős*

Szelíd és alázatos szívű Jézus, kérünk, végy lakást szívünkben, személyünk legmélyén, s Szentleked által taníts meg a Te szereteted magasságára és mélységére, mely minden emberi értelmet meghalad. Add, hogy egészen belegyökezzünk szeretetedbe, s többé sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem jövődők, sem erők, sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény el ne szakíthasson minket attól a szeretettől, amely kereszten átszúrt Szentséges Szívédben kinyilvánult előttünk.

Ne zárkózzatok magatokba, ne engedjétek, hogy otthonotok apró-cseprő teendői teljesen lekösse figyelmeteket, ne maradjatok problémáitok rabjai. Ezek majd megoldódnak, ha kimentek, és segítetek másokat, megoldani problémáikat és hirdetitek az örömhírt. Akkor találtok életet, ha adjátok az életet, akkor találtok reményt, ha adjátok a reményt, akkor találtok szeretetet, ha adjátok a szeretetet.

Bátorítalak tehát benneteket is, világiak, hogy olyan kegyelemként éljétek meg a megszentelt életnek ezt az évét, amely tudatosabbá teheti benneteket a kapott ajándékot. Ünnepeljétek ezt az évet együtt az egész „családdal”, hogy együtt növekedjétek és együtt válaszoljatok a Lélek hívásaira a mai társadalomban.

(Ferenc pápa levele a Megszentel Élet Évére, részlet)

Május 8-án, pénteken, a füleki várban megrendezésre kerül a XVII. Gulyás-fesztivál, ahol kisvárosunk zöme megfordul.

Ezen a pénteken, Urunk kinszenvedésének emléknapján mi, a világi rend ferencesei azt a döntést hozzuk, hogy házunk küszöbét átlépve elmegyünk a világ eme szakaszára és jelenlétünkkel hirdetjük Urunk Örömhírét (vö. Mk 16,15).

A reggeli szentmisén közösségünk tagjai keresztény életünk forrásából és csúcsából táplálkozik, tekintetünk az Oltáriszentségre összpontosul, felfedezve benne Mesterünk kimeríthetetlen szeretetét. A bensőséges egyesülést követve elindulunk a tett helyszínére, a füleki vár udvarára, ahol a fűszerek bódító illata fogad. A fesztivál résztvevői már aktívan tevékenykednek.

Helyünket elfoglalva neki látunk a munkának. Közös erővel kialakítjuk a főzőhelyet, feltűzzük a címerünket, magunk elé kötjük a magyarság egyéni jellegét hangsúlyozó himzett kis köténykéket. Erzsike virágsokrával, Marika himzett asztalterítőjével, Klárka omlós almás kalácsának illatával otthonossá varázsoljuk fészünköt. Józsi megnyeri a „tűzfelelős” kitüntetett rangját, felesége, Jutka, Magdikával együtt gondos krumpli hámozásba fognak, közben Irénke kattogatja fényképezőgépét, el-elcsípve a testvérek vidám, felhőtlen mosolyát. Azért be kell vallani őszintén, pár kép a nagy füstben elmosódik, mivel a beszélgetések közepette „tűzfelelősünk” olykor-olykor nagy por helyett füstfelhőket kavart, ami még jobban fokozza kis csapatunk jó hangulatát.

A gondos előkészületek után, pár óra elteltével megszületetik a remekmű! A zsűri véleményét, az eredmény kihirdetését testvéreimmel együtt izgatottan várjuk, ami rövid időn belül meg is születik. A FVR csapata idén a bronz sáv számát gyarapítja. Közben befut Adélka nővérünk is. Az asztali áldást követően korgó gyomorral végre mi is szembesülünk az eredménnyel. Munkánk gyümölcse minden testvér tetszésére és a menyeyi Atya örömére válik. Marika

ízletes, egyedi házi készítésű kenyerre pedig még jobban kiemeli e kimondhatatlan Szeretet ízvilágát.

Rendünk jelenléte e rendezvényen a város lakóinak a meglepetése mellett öröme is szolgált. A jelenlévők közül sokan nem is sejtették, hogy ilyen rend létezik... Ferenc pápa felhívása és a Lélek ösztönzése tarolt! És ez az arany sávot gazdagítja! Ami nem mulandó! ☺

Azért még egy megjegyzést tennék a végére.

A szeretet mindig áldozattal jár. Ez alól a testvéri szeretet sem kivétel. Bevallom őszintén, engem kísértés ért. Mivel ezen a napon államünnepet ültünk, a család többi tagja is otthon volt. A húgom sem volt iskolában. Milyen jó lett volna ezen a szabadnapon a családdal elfogyasztani a szerény, húsmentes ebédet, jól beszélgetni velük. Majd elmondtam volna a zsolozsmát és lélekben eljártam volna a keresztutat. Aztán mehetett volna minden tovább, folytathattuk volna a jóízű kokettálást, tervezgetést, viccelődést, stb. Véleményem szerint ezzel a kísértéssel nem voltam egyedül. Más is szívesebben játszott volna az unokákkal, gondozta volna a kertben a dísznövényeket, vagy csak egy jót nyújtózkodott volna a madarak csivitelését hallgatva a kora esti légfürdőben. De mi nem így tettünk, nem így teszünk. Tudjuk, hogy díszes fogadalomtétteleink kötelességekkel járnak. És a Feltámadt örömeiben tesszük, amit tennünk kell, amire az Igazság lelke buzdít.

Nem a húsos falatok, hanem az Evangélium hirdetése vonzott bennünket erre a helyre!

2015, Fülek, Balázs Borbála